

разпада на нѣколко по-малки котловини съ още по-опрѣ-
снѣла вода, въ които оставатъ последнитѣ остатѣци отъ
Сарматското море. Ввички тѣзи басейни не сж имали вече
никаква свръзка съ Медитеранското море.

При такива условия настѣпва Плиоценскиятъ периодъ,
въ който още отъ начало се отеглятъ окончателно морскитѣ
води отъ предѣлитѣ на царството.

Миоценската серия въ България може да се раздѣли на:

I) **Втори Медитерански или Виндобонски катъ** и

II) **Сарматски катъ.**

Следитѣ на първия Медитерански катъ напълно отсъ-
ствуватъ въ предѣлитѣ на царството, както и въ запад-
ната частъ на Мала Азия.

I. **Втори Медитерански или Виндобонски катъ.**

Срѣдниятъ Миоценъ нареченъ отъ E. Suess втори
Медитерански катъ (zweite Mediteranstufe), а отъ Ch. Deperet
Виндобонски катъ (Vindobonien), развитъ е у насъ въ два
сѣвсемъ различни типа: А *Виенско Панонски* типъ и Б.
Кримо-Кавказки типъ. Първиятъ типъ, особено развитъ въ
Виенската и Унгарската котловина, дето е най-първо изученъ
и разчлененъ, както и въ Галиция и Подолия, разпростира
се въ Австрия, въ Унгария, въ Сърбия и въ нѣкои части
на Северо-западна и Централна България, северно отъ Бал-
кана. Кримо-Кавказкиятъ типъ, доказанъ най-първо въ
Кримъ. оставилъ е въ Европа ясни следи семо въ най-из-
точната частъ на царството, въ предѣлитѣ на Черно море
около Варна.

А. **Виенско-Панонски типъ.**

Къмъ срѣдата на Миоценския периодъ Медитеранското море,
което е покривало голѣма частъ отъ Испания, Италия, Северо-
западна Африка и Гърция, покрай севернитѣ поли на Ал-
питъ, нахлуло е презъ единъ голѣмъ заливъ най-първо въ
Виенския басейнъ, отъ дето презъ Сърбия, съ по-малкъ
заливъ, достигнали сж водитѣ му до дѣсния брѣгъ на р.